

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/32/2018
Identifikačné číslo spisu: 4115010220
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4115010220.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba, v trestnej veci obvineného M. G. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 12. júna 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. januára 2017, sp. zn. 2To/80/2016, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra z 23.septembra 2016, sp. zn. 2T/17/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného M. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra bol obvinený M. G. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zák. a § 122 ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v prvostupňovom rozhodnutí.

Za to bol obvinenému podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci, a to vlnenej deky bielo-hnedej farby a lovecký nôž s nápisom „Lovu zdar“ na kovovej lesklej spodnej časti hnedej rukoväte.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená C. K. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozhodnutiu podali prokurátor, obvinený a jeho rodičia odvolania.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. januára 2017, sp. zn. 2To/80/2016 podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste prepadnutia veci a podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora.

Obvinený M. G. podal prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jozefa Gajdoša dovolanie smerujúce proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/80/2016-1075 zo dňa 18. januára 2017, v spojení s prvostupňovým rozsudkom z 23. septembra 2016, sp. zn. 2T/17/2015.

Ako dovolacie dôvody boli uplatnené dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (dovolanie z tohto dôvodu možno podať, ak bolo právo na obhajobu porušené zásadným spôsobom) obvinený uviedol, že od okamihu, kedy bol zadržaný a bolo proti nemu vznesené obvinenie, sa na neho vzťahovala povinná obhajoba podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. Keďže v danom okamihu, pri svojej prvej výpovedi, v ktorej sa čiastočne doznal k spáchaniu skutku, obhajcu nemal, možno podľa neho konštatovať zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, navyše neboli vykonávané dôkazy v jeho prospech a súdy uverili poškodenej.

Záverom podaného dovolania obvinený navrhol, aby bol prepustený z VTOS.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra a to v tom smere, že ho navrhla zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por., pretože sa s predloženými argumentami nestotožnila. Postup súdov v súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. prokurátor považoval za správny, zákonný a právo na obhajobu u obvineného porušené nebolo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Podľa prvej vety § 371 ods. 4 Tr. por. dovolacie dôvody ustanovenia § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Uplatneným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa obvinený dožadoval, že jeho právo na obhajobu bolo porušené zásadným spôsobom. Okolnosti, ktoré v podanom dovolaní uviedol (v

momente, keď sa na neho vzťahovala povinná obhajoba, nemal obhajcu), mu však museli byť známe už v pôvodnom konaní a nenamietal ich najneskôr ani v konaní pred odvolacím súdom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. teda nemožno použiť, naviac je potrebné uviesť, že v dobe jeho prvej výpovede ešte obvinený nebol vo väzbe (výsluch sa uskutočnil 29. septembra a do väzby bol vzatý až 1. októbra 2014) a vinu obvineného súdy nezaložili na jeho čiastočne doznávajúcej sa výpovedi, ale na iných dôkazoch. Skutočnosť, že súdy nevykonali všetky dôkazy podľa predstáv obvineného, nemôže naplniť dovolací dôvod uvádzaný obvineným.

S poukazom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.